

At vælge tro giver bekymringerne baghjul

Selvværd, synd og bekymringer er svære at swinge med. Men tro giver ro for musikeren Rune Herholdt

Af Helle Arensbak

En tidlig efterårs morgen sidder 31-årige Rune Herholdt under kaskettens skygge og finder ord for sin tro. Musikværkstedet er klemmt godt ind i den lille lejlighed på 3. sal i Brabrand. Rune er gospelsanger med stort G.

Troens frirum

Det grå vejr udenfor er ingen hindring for sjælens varme glød. Øjnene glimter passioneret for hans personlige valg. Rune lyser af nærvær.

"Jeg har været troende stort set hele mit liv. Gennem min familie. Men på et tidspunkt har jeg selv taget stilling til min tro og valgt at blive i den".

Fiskene svømmer livligt rundt i deres andedam bag akvariets glas. De er tilfredse med deres liv. Manden bag mikrofonen er også tilfreds med sin tilværelse.

"Jeg fandt et hjem i troen, som jeg kunne bygge mit liv på, så jeg ikke bare render rundt og spredhagler. Jeg fandt ligesom et tilholdssted og en accept af mig som person".

Zoom ud

Samfundets individualistiske udvikling har gjort.. "at vi selv er blevet målestok for vores følelser" siger sociolog Ole Bjerg.

Vi shopper efter sjælesorg, når vi træder ved siden af normerne, der bombastisk er sat op på idolbasis. Bekymringen om egen status er hård for psyken, hvis der ikke findes et forum at søge svar i.

Psyken bliver bygget op over tid.

Psykolog og coach Isabella Sofia Nielsen beskriver det således:

"Du har med i vuggegave, at du tror på dig selv. Men det bliver pillet fra én, når du kommer i relation med andre. Følelserne skabes, mens du er lille og bliver forværret op igennem teenageårene. Det er jo fantastisk, at vi overhovedet kommer igennem folkeskolen uden alt for mange ar på sjælen".

Selvværdet kan gro i dig, hvis du er i balance. Der er ingen tvivl om, at den der har en tro er stærk psykisk. Tro kan være mange ting. Det er dit valg, hvor du finder din klarhed. I en bøn, gennem meditation, mantra eller samtale. Det er dét at have en tro, der gør en forskel.

Tvivelens rodløshed

Runes glæde for musikken sidder i ham som gammel kærlighed. Dog kan tvivl til egne evner sende ham ud i mørket, når han står overfor stjernedygtige sangere. Med alderen er det blevet lettere at sige til sig selv:

"Hallo, så kan jeg andre ting. Og hvis jeg går helt ned, så snakker jeg med Gud om det"

Livets kriser er da heller ikke gået Runes personlige hus forbi.

"Jeg kan kun sige, at jeg har været helt ude at skide, synes jeg selv. Jeg kæmpede med en lidt syndig livsstil, der fik mig til at tvivle på Guds kærlighed. Jeg endte med at gå til Gud og til en præst. Det gjorde en forskel, at jeg snakkede med nogen om det. Ud over Gud."

Sjælesorg

Ordet 'sjælesorg' betyder 'omsorg for sjælen'. *Sjælesorg er for mig, noget bredt. Det er noget vi alle har brug for og bruger. Samtalen og relationen. Hvis vi ikke har relationen tæt på andre, mangler der jo noget meget væsentligt i vores tilværelse".*

Jens Christensen er præst i Immanuelskirken i hjertet af Århus. Han ser ikke sjælesorg som noget med at behandle. Den er et spørgsmål om at gå ind og lytte, og undlade så vidt muligt at give svar.

Jeg valgte på et tidspunkt at læse lidt psykologi, og faktisk gå ind i sjælesorgen via psykologien. Jeg var på et tidspunkt der, hvor jeg simpelthen ikke kunne være præst, hvis jeg ikke lærte mere om, hvordan mennesker er skruet sammen.

I den danske kirkehistorie har psykologien ikke haft den store plads, men det er som om, barriererne langsomt er begyndt at falde.

Kirken har mistet sin aktualitet

Rune retter lidt på kasketten og snakker videre. Foruden hans egen lille tre-enige familie så har kirken en særlig plads. Øverst står biblen. Den har udsyn over hele kontoret med de mange bøger, instrumenter og noder der bor i de fyldige stigereoler. Selv om Rune ikke bliver mødt med fordomme for sin tro, er han er ked af, at kirken ikke er mere aktuel for den brede befolkning.

"Nu laver jeg mange workshops for konfirmander. Skal de synge 'Lovsynger herren', så er det et sprog de slet ikke forstår. Problemet med kirken er, at de i lang tid har holdt fast på liturgien og har givet slip på indholdet".

Jens Christensen kommenterer kirkens image med en alvorlig mine:

"Jeg oplever kirken næsten pr. definition som en konserverende størrelse, hvor meget lidt bliver lavet om. Vores store opgave er at finde ud af, hvordan kirken kan være relevant i samfundet omkring os".

Boblende virkelighed

Gospelplakaterne rækker ud efter hjertets opmærksomhed. Smilets på Runes læber vidner om en stor succes.

Hans erfaringer tæller indre ydmyghed og et stærkt fælleskab. Budskabet om kærligheden i teksterne betyder meget for ham.

"Vi higer jo efter, en stærk favn der holder os ind og siger, at du er okay som du er, og jeg elsker dig".

For Rune er Gud en stærk autoritet, men han stoler på ham. Han har givet slip på bekymringerne men ikke i ansvaret for eget liv og næsten. Hans tro er ikke blot religion, det er virkelighed hele vejen til evigheden. Det grå efterår er ikke så slemt endda, når varmen kommer indefra.